

SANGE TIL JULEFROKOST

December kommer listende

Melodi: Sneflokke kommer vrimlende

December kommer listende, med bær på kristtjørnkvistene
med lys og gaver fristende og glans i barneblik.
For nu er solen dalende men adventstid er talende.
Fortæller os så malende om gammel solhvervsskik.

og "Peters jul" af mødrene, bli'r læst så versefødderne
går ind i hjerterødderne og huskes år for år.
"Jeg glæder mig i denne tid, nu falder julesneen hvid"
er kære ord fra barndomstid, i hjemmets trygge kår.

Er julen kun for poderne? Gi'r vi dem alle goderne?
og lægger mønt i boderne, ta'et frem fra spareskjul
Nej vi kan lide snapsene! og jule-sule-hapsene
er pebernødde-rapsene og bli'r selv barn til jul

Vor adventskrans i stuerne, os varmer mildt med luerne
og vækker julefluerne, og edderkop i spind.
Mens alle hjemmekonerne, får fart i traditionerne.
Dørpynt og juletonerne, gir hjemmet julesind.

Vor mor har travlt som bagerne, der æltes dej tilkagerne,
og sættes lys i stagerne, og hænges uro op.
Kalenderlys på bordet de'r, fortæller snart er dagen nær,
af spænding børn knapt trækker vej, de gi'r små glædeshop.

Ja, julen kommer listende og er for os så fristende,
så vort budget er bristende og sparegrisen hul.
Men julen er så hyggende, den mørke tid udsmykkende.
Hinandens hænder trykkende: VI ØNSKER "GLÆD' LIG JUL

Juletræet med sin pynt
venter på, vi får begyndt.
Aldrig har det vær't så grønt,
aldrig har det vær't så kønt.
Og fra selve himlen gled
vist den store stjerne ned.

Hjerter klippet med en saks
af den fingernemme slags,
kræmmerhus med krøllet hank,
som så let får en skavank,
kurve, kugler, fugle, flag,
op og ned og for og bag ...

Når de mange fine ting
hænger roligt rundt omkring,
og når alle lys er tændt,
og her lugter brunt og brændt,
er det som en sommerdag
dér, hvor træet kommer fra.

Alle vegne ud og ind
glimrer edderkoppespind ...
mon der ikke bor en spurv
her i denne lille kurv?
Kræmmerhus med nødder i
er grangiv'lig kogleri.

Juletræet på besøg
hilser os fra eg og bøg
med besked derude fra,
at det lysner dag for dag,
og at solen fra sit skjul
ønsker os en glæd'lig jul.

**I'm dreaming of a white Christmas
Just like the ones I used to know
Where the treetops glisten,
and children listen
To hear sleigh bells in the snow**

**I'm dreaming of a white Christmas
With every Christmas card I write
May your days be merry and bright
And may all your Christmases be white**

**I'm dreaming of a white Christmas
With every Christmas card I write
May your days be merry and bright
And may all your Christmases be white**

Nu har vi altså jul igen

Komponist: Henning Elbirk

Tekst: Holger Buchhave, 1956

Nu har vi altså jul igen, der la´r sig ikke skjule
og vi er vældig med på den, vi snakker kun om jule
om julesne og julegran og julelys og gaver
og julefest og julemad og julestads vi laver.
Ja, hvor man end sig vender hen, så er det jul og jul igen
og jul og jul og jul og jul og jul igen.

Om julekort og julespøg og mosters julebagen,
og at man bliver julesløj på tredie juledagen
man være nok så juleglad, når juletræet stråler
den alt for gode julemad man ikke længere tåler.
Ja, hvor man end sig vender hen, så er det jul og jul igen
og jul og jul og jul og jul og jul igen.

Nej, gåsesteg og risengrød og klejner, limonade
og marcipan og figenbrød, konfekt og chokolade
og julekage med sukate og mandler og rosiner,
det må og skal som resultat gi´ julemavepiner.
Ja, hvor man end sig vender hen, så er det jul og jul igen
og jul og jul og jul og jul og jul igen.

Kom og h e   engel s nng..

Mel.: Mary's boychild...

Det h e passee for l eng, l eng sien,
I   Biffel kan do l ojs,
om won Marias bette knejt
m e en s lle kreekryf m  n js.

Omkv ed Kvinder
Kom   h e   engel s nng,
  se   stjern, som lyss
fordi det h een for l eng, l eng sien,
vi alle m e ska gyes.

Omkv ed M end
Engel sk el i villen sky,
  folk bl v nou s  raj.
  o   himmel stoj   stjern
  lyst neej  ver   staj.

For Josef   hans kuen Mari
de sku t eles   gi m e.
Maria vint s e og det var
  ti, n eh hun sku te   f e.

Men lav de kom te Betlehem,
  sku find et stej   v e,
var olle pladser fyldt m e folk,
som kom te fra fjern   fra n e.

Maria p f, hun var i piin,
  hind mand var slet it glaj.
En gammelbuen t ss, det var synd
  ga dem en plads i   l ej.

  mens   kree, de kikked o,
fik Mari sin bette dreng,
hun sanndset ham, det b est hun kunn,
    kreekryf, det bl v hans seng.

Det h e passee for l eng, l eng sien,
men vil alle g  a mind.
Imell A t ss, det haj v et glant,
om A ku ha v et med derind.

When I get older losing my hair
Many years from now
Will you still be sending me a valentine
Birthday greetings, bottle of wine?
If I'd been out till quarter to three
Would you lock the door?
Will you still need me, will you still feed me
When I'm ninety-four?

You'll be older too
And if you say the word
I could stay with you

I could be handy, mending a fuse
When your lights have gone
You can knit a sweater by the fireside
Sunday mornings go for a ride
Doing the garden, digging the weeds
Who could ask for more?
Will you still need me, will you still feed me
When I'm ninety-four?

Every summer we can rent a cottage in the Isle of Wight
If it's not too dear
We shall scrimp and save
Grandchildren on your knee
Vera, Chuck & Dave

Send me a postcard, drop me a line
Stating point of view
Indicate precisely what you mean to say
Yours sincerely, wasting away
Give me your answer, fill in a form
Mine for evermore
Will you still need me, will you still feed me
When I'm ninety-four?

Visen om de atten svaner

Andersson, Benny & Ulvæus, Bjørn

Jeg drømte om atten svaner i nat
og såmænd også lidt om dig.
Og du bad mig om atten kys i min drøm,
og jeg gad ikke sige nej.
Min ven, lad mig vide, om du kunne lide,
hvis jeg bare var vågnet, da jeg drømte du kom
så du intet fik bedt mig om.

Jeg så dig skam fra mit vindu' i går
men du så ikke mig, min ven.
Jo, du kom her forbi mit vindu' i går
men forsvandt så, gud ved hvorhen.
Min ven, lad mig vide, om du kunne lide,
hvis jeg havde slå't vinduet op en to tre,
og du så, der var én at se.

Min drøm nu i dag, den regner det i
og jeg gir dig min paraply.
Under den er du tryk i læ og ly
for hvert eneste utæt sky.
Min ven, lad mig vide, om du kunne lide,
hvis jeg blot lod det regne, så du stod der konfus
li'så våd som en druknet mus.

Jeg drømte om atten svaner i nat,
og såmænd også lidt om dig.
Og du bad mig om atten kys i min drøm,
og jeg gad ikke sige nej.
Min ven, lad mig videm om du kunne lide
hvis jeg bare var vågnet, da jeg drømte du kom
så du intet fik bedt mig om.

Plante smil og plante solskin

Når jeg ser på skønne blomster;
dukker svundne minder frem
om den gamle milde gartner
i mit fjerne barndomshjem.
Jeg skal aldrig, aldrig glemme
denne dybe rene stemme,
jeg har elsket den engang,
og jeg lytted', når han sang:
Plante smil og plante solskin
plante sang i alle sind,
skabe hverdag om til fest
og lukke lys og glæde ind.

Smil og sang og mange blomster
gro' de frem af havens jord,
fra de høje grønne birke
lød et muntert fuglekor.
Det var eventyrets rige
for en lille bitte pige.
Da'n var lys' og god og lang,
når den gamle gartner sang:
Plante smil og plante solskin ...

Når det sker for mig, at jeg bli'r
både trist og kold og grå,
husker jeg den gamle gartner
og de ting han tro' de på.
Selvom sorgerne er slemme,
får en sang mig til at glemme,
jeg har lært det gang på gang
af den gamle gartners sang:
Plante smil og plante solskin ...

Når jeg ser et rødt flag smælde

*"Ung Flagsang" Skrevet til DSU's kredsstævne, sommeren
1923*

T: Oskar Hansen

M: Johannes Madsen

G C G
Når jeg ser et rødt flag smælde
G D7
På en blank og vårfrisk dag
D7 Am Em A7
Kan jeg høre det sælsomt fortælle
 A7 D
Om min verden, mit folk og min sag
D G D7 G
Og jeg rejser mig trodsigt i vrirmlen
G C Am D7
Mens det kogler af kraft i mit mod
D7 G C
Thi det flag, der nu smældende når himlen
C G D7 G
Er jo rødt som mit brusende blod

Jeg har set min fader ranke
Ryggen op i flagets brus
Jeg har lyttet og hørt hjertet banke
I dets stolte, befriende sus
Jeg har elsket dets farve fra lille
Da min mor tog mig op på sit skød
Og fortalte mig manende og stille
Om en fane så knitrende rød

Jeg har anet slægters striden
Imod fremtids fjerne mål
Jeg har set trælletøget i tiden
Blive mænd bagved kampfanens bål
Jeg har set den i blafrende storme
Jeg har elsket den flammer i strid
Og bag den så jeg arbejdshænder forme
Verden om til en lysere tid

Det er sliddets slægters fane
Over fronten vid og bred
Den skal ungdommen ildne og mane
Den skal knuse hvert grænsernes led
Den var forrest i fredelig færden
Den var forrest i stormklokkens klemte
Det er fanen der favner hele verden
I dens folder fremtiden gemt

Den milde dag er lys og lang
og fuld af sol og fuglesang,
og alt er såmænd ganske godt,
når blot, når blot, når blot...
når blot vor nabos Ilsebil
vil det, som jeg så gerne vil,
vil lægge kinden mod min kind
med samme varme sind.

Vil række mig sin lille hånd
med samme redebonne ånd,
vil lukke øjet som til blund
og give mig sin mund.
Ja, dagen den er lys og lang,
og der er nok af fuglesang,
men jeg er bange, Ilsebil
vil ikke det, jeg vil...

Bag hækken kommer Ilsebil,
- mon det er mig, hun smiler til,
hun bærer mælk i klinket fad
og giver katten mad.
Å se, nu smiler hun igen,
min Ilsebil, min egen ven -
det er, som selve solens skin
faldt i mit hjerte ind.

Fru Grethe.

Fru Grethe var anstændig, men tillige lidt koket,
og hendes mand var sjældent hjemme;
da ankred' op i Øresund en lille svensk korvet,
fru Grethe gik til bal dér med en lille svensk kadet.
Den aften kan fru Grethe ikke glemme.

Hun dansed' og hun mored' sig den hele lange nat
og kyssedes med kadetten.

Men da hun så om morgenen lod pigen klæ' sig af,
hun hørte, halvt i drømme kun, at pigebarnet sa':
„Nå – fru en har nok været på korvetten!“

Forbavset Grethe satte sig på sin pygmalion:

„Hvor kunne du dog vide det, Gertrude?“

„Jo, jeg skal sige fru en, at da jeg med nænsom hånd
sku' løse fru en s aller-aller mest intime bånd,
da var det bundet med en sømandsknude!“

Skuld gammel venskab

Robert Burns; oversat af Jeppe Åkjær/Trad

Skuld gammel venskab rejn forgo
og stryges fræ wor mind?

Skuld gammel venskab rejn forgo
med dem daw så læng, læng sind?

Di skjønne ungdomsdaw, åja,

de daw så svær å find!

Vi'el løwt wor kop så

glådle op for dem daw

så læng, læng sind!

Og gi så kuns de glajs en top

og vend en med di kaw'

Vi'el ta ino en jenle kop

for dem swunden gammel daw.

Kor

Vi tow - hwor hår vi rend om kap
i'æ grønn så manne gång!

Men al den trawen verden rundt
hår nu gjord æ bjenn lidt tång

kor

Vi wojed sammel i a bæk

fræ gry til høns war ind

Så kam den haw og skil vos ad

Å, hvor er æ læng, læng sind

Kor

Der er mi hånd, do gamle swend!

Ræk øwer og gi mæ dind

Hwor er æ skjøn å find en ven

en håj mist for læng, læng sind!

kor

Ølhunden glammer

Tekst: Poul Henningsen - Melodi: G.B. de Curtis

Fra P.H.-revyen, Nørrebro Teater 1929

Når din hals er en hal' meter nedløbsrør,
og din tunge er som en galosche,
når din drøvel er stor som en briosche,
så'r det organet, der er løvet tør,
så'r det ølhunden, der glammer,
så'r det bajerens time, min ven,
så'r det derfra, det stammer,
hør nu gøer den og teer sig igen.
Stang den en bajer,
for' den ikke skal helt sygne hen,
mærk så, hvor den leger,
ja, nu logrer den fa'me me' halen.

Når du bades i ølsvedens pinsler,
og du kaster dig frem og tilbasje,
så'r det dyret, der laver ravasje,
så'r det hunden, der kræver sin pilsner.
Så'r det ølhunden, der glammer,
tør du møde dens duggede blik,
så'r det halsbåndet, der strammer,
hør dens hulkende hik efter hik.
Fru Agnes Schmitto,
som beskytter den mindste moskito,
tilbeder vi to,
selv en ølhund har hjerte og dito.

Så' der dem der går rundt og mæ'n cegarhund,
som der bider på tungen og vrinsker.
Når det vigtigste er jo, man har hund,
om det kun er en dobermann-pilsner.
for såd'n som ølhunden ka' glamme,
så kan alt være det samme.
Endogså kvinder
bli'r for mig kun te tågede minder,
og guld og sølv kun
gravens rust som fortæres af møl kun.
Mig og så min ølhund
syn's nu morgenstund helst skal ha' øl i -
mund'n!

Der er folk, der går rundt med en
afholdshund,
som der hverken gøer til eller fra,
lad os samle os i denne alvorstund
og hylde vor grand danois.
Ølhunden glammer,
og den fylder mit liv med mosek,
tænk, om den ble' tammere,
eller hvis den gak hen og så gek!
Lige fra vuggen
har jeg lyttet til ølhundens slikken,
tænk, når man får trukken
allersidste øl op og har drukken - den.

Se der' den nye julemand
mon han har klejner med
han vinker til os fra sit rensdyrspan
mens han flyver afsted
Jesus bli'r født på 2. sal
i Magasin du Nord
han griner når du trykker på en fodpedal
si'r goddag til sin mor

Nu' det jul
og træet tændes påny
nu' det jul
i land og by
og guds engle små klæ'r sig festligt på
i den himmelblå

Familien er samlet fra nær og fjern-
synet er pyntet med watt
og udenfor lyser den ledestjerne
i en smuk julenat

Nu' det jul
og træet tændes påny
nu' det jul
i land og by
og guds engle små klæ'r sig festligt på
og synger i sky